

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2002/C 111/01	Euroens vekselkurs	1
2002/C 111/02	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse	2
2002/C 111/03	Kommissionens meddelelse om forlængelse af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling ⁽¹⁾	3
2002/C 111/04	Meddelelse vedrørende gældende antidumpingforanstaltninger efter en afgørelse truffet af WTO's Tvistbilæggelsesorgan den 12. marts 2001	4
2002/C 111/05	Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse kornorienterede elektriske plader og bånd (fladvalsede produkter) af bredde 500 mm og derunder med oprindelse i Polen og Rusland	5
2002/C 111/06	Meddelelse i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987 i sag COMP/38.284/D2 (Air France/Alitalia) ⁽¹⁾	7

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾**7. maj 2002**

(2002/C 111/01)

1 euro	=	7,4338	danske kroner
	=	9,3725	svenske kroner
	=	0,623	pund sterling
	=	0,9125	amerikanske dollar
	=	1,4322	canadiske dollar
	=	116,97	japanske yen
	=	1,4592	schweizerfranc
	=	7,623	norske kroner
	=	82,74	islandske kroner ⁽²⁾
	=	1,6867	australske dollar
	=	2,0366	new zealandske dollar
	=	9,312	sydafrikanske rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

⁽²⁾ Kilde: Kommissionen.

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten**Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2002/C 111/02)

Dato for vedtagelse af beslutningen: 5.4.2002**Medlemsstat:** Spanien**Sag nr.:** N 33/01**Støtteordning:** Støtte til landbrugsbedrifter**Formål:** At fastlægge en generel støtteordning i landbruget**Retsgrundlag:** Proyecto de reglamento de ayudas estatales del sector agrario en la Comunidad autónoma de Navarra**Rammebeløb:** Ikke oplyst**Støtteintensitet eller støttebeløb:** Forskellige beløb**Varighed:** Ubestemt

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 5.4.2002**Medlemsstat:** Spanien (Galicia)**Sag nr.:** N 128/02**Støtteordning:** Støtte til husdyrbrug til slagtning af dyr som følge af BSE**Formål:** At yde erstatning for den obligatoriske slagtning af dyr og destruering af animalske produkter som følge af bovin spongiform encephalopati**Retsgrundlag:** Proyecto de orden por la que se establecen las indemnizaciones por sacrificio obligatorio de los animales como consecuencia de la declaración oficial de la existencia de la enfermedad encefalopatia espongiiforme bovina**Rammebeløb:** Ubestemt**Støtteintensitet eller støttebeløb:** Højest 100 % af udskiftningsprisen sammen med anden støtte**Varighed:** Ubestemt

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 5.4.2002**Medlemsstat:** Grækenland**Sag nr.:** N 139/2000**Støtteordning:** Finansiell støtte til landmænd, hvis bønneafgrøder blev beskadiget af ugunstige vejrforhold i 1999**Formål:** Se ovenfor**Retsgrundlag:** Κοινή υπουργική απόφαση**Rammebeløb:** 750 000 EUR**Støtteintensitet eller støttebeløb:** 30 % af produktionstab**Varighed:** Et år

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 5.4.2002**Medlemsstat:** Italien (Veneto)**Sag nr.:** N 248/2000**Støtteordning:** Støtte til landbrugere, hvis besætninger blev angrebet af aviær influenza (Berigtigelse af brev afsendt den 14.1.2002 — K(2002) 60)**Formål:** At erstatte fjerkræproducenter det indkomsttab, som aviær influenza har medført**Retsgrundlag:** Legge regionale 7 aprile 2000, n. 8, come da attuazione di cui al decreto del presidente della Regione 24 maggi 2000, n. 880**Rammebeløb:** 15 mia. ITL (9 167 191 EUR) i 2000**Støtteintensitet eller støttebeløb:** Op til 80 % af indkomsttabet**Varighed:** Ubestemt

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 5.4.2002**Medlemsstat:** Spanien**Sag nr.:** N 511/01**Støtteordning:** Støtte til virksomheden Quesos del Duero**Formål:** At bidrage til finansieringen af opførelsen af en ny fabrik, hvor der skal fremstilles kvalitetsoste

Retsgrundlag: Ley 50/85 de 27 de diciembre de incentivos regionales para la corrección de desequilibrios económicos interterritoriales. Real Decreto 1535/87, de 11 de diciembre, por el que se aprueba el reglamento de desarrollo de dicha Ley 50/85. Real Decreto 570/1988, de 3 de junio, de delimitación de la Zona de Promoción Económica de Castilla León

Rammebeløb: 4 491 664 EUR

Støtteintensitet eller støttebeløb: 10 % af de samlede investeringsudgifter

Varighed: Engangsstøtte til gennemførelse af investeringen

Andre oplysninger: Gennem projektet skal der netto oprettes 120 nye arbejdspladser

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid

Dato for vedtagelse af beslutningen: 5.4.2002

Medlemsstat: Østrig (Oberösterreich)

Sag nr.: N 828/01

Støtteordning: Investeringsstøtte til maskiner til nedlægning af gylle på eller i jorden

Formål: Der ydes støtte til købere af maskiner til nedlægning af gylle. Der kan kun ydes støtte til førstegangskøb efter 1.1.2002 af maskiner, der nedlægger gyllen direkte i jorden. Køb af sådanne maskiner støttes med henblik på at begrænse udledningen af kvælstofforbindelser (NH³, NO³) i miljøet. Foranstaltningen er identisk med statsstøtteforanstaltning N 10/2000, hvis anvendelsesperiode udløb den 31.12.2002

Retsgrundlag: Förderungsrichtlinien für den Ankauf von Gülleverteilsystemen zur bodennahen Ausbringung bzw. direkten Einarbeitung in den Boden

Rammebeløb: 72 680 EUR om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: Støtten svarer til 20 % af købsprisen, dog højst 36 400 EUR

Varighed: Ubestemt

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid

Kommissionens meddelelse om forlængelse af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling

(2002/C 111/03)

(EØS-relevant tekst)

Ifølge punkt 9 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling ⁽¹⁾ »vil Kommissionen tage disse rammebestemmelser op til revision efter fem års forløb. Den kan til enhver tid i samarbejde med medlemsstaten ændre rammebestemmelserne af konkurrencepolitiske årsager eller af hensyn til andre EF-politikker og internationale forpligtelser, hvis det viser sig hensigtsmæssigt«.

For at få tid til at gennemføre revisionen besluttede Kommissionen i februar 2001 at fortsætte med at anvende de gældende rammebestemmelser, indtil der var offentliggjort nye regler om statsstøtte til forskning og udvikling, eller senest indtil den 30. juni 2002, og den har offentliggjort en meddelelse derom ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede også interesserede parter til at fremsætte bemærkninger om emner, der burde behandles i forbindelse med revisionen.

Efter yderligere overvejelser og under hensyn til de modtagne bemærkninger har Kommissionen nu besluttet at fortsætte med at anvende de gældende EF-rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling indtil den 31. december 2005.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 17.2.1996, s. 5. Rammebestemmelserne blev ændret ved Kommissionens meddelelse om ændring af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling (EFT C 48 af 13.2.1998, s. 2).

⁽²⁾ EFT C 78 af 10.3.2001, s. 24.

**Meddelelse vedrørende gældende antidumpingforanstaltninger efter en afgørelse truffet af WTO's
Tvistbilægelsesorgan den 12. marts 2001**

(2002/C 111/04)

Den 23. juli 2001 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1515/2001 om de foranstaltninger, der kan træffes af EF på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilægelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »WTO-bemyndigelsesforordningen«). I henhold til artikel 2 i denne forordning kan Kommissionen indlede en fornyet undersøgelse af eksisterende foranstaltninger for at tage hensyn til retlige fortolkninger i en rapport, der er vedtaget af Tvistbilægelsesorganet eller Verdenshandelsorganisationen (WTO).

Den 12. marts 2001 frigav WTO's Tvistbilægelsesorgan en rapport fra appelorganet og en panelrapport som ændret ved appelorganets rapport i sagen »De Europæiske Fællesskaber — antidumpingtold på importen af sengelinned fra Indien« (»Rapporter«) ⁽²⁾.

Ved denne meddelelse opfordrer Europa-Kommissionen alle eksporterende producenter, hvis eksport til Det Europæiske Fællesskab er genstand for gældende antidumpingforanstaltninger, og som finder, at foranstaltningerne bør gøres til genstand for en fornyet undersøgelse i lyset af de retlige fortolkninger vedrørende fastsættelsen af dumpingmargener i disse rapporter, til at anmode om en fornyet undersøgelse på grundlag af artikel 2 i WTO-bemyndigelsesforordningen.

1. Mulighed for fornyet undersøgelse af gældende antidumpingforanstaltninger i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningen

Efter rapporterne er Kommissionen rede til at overveje anmodninger om fornyede undersøgelser i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningen vedrørende dumpingens niveau i tilfælde, hvor de gældende foranstaltninger er baseret på enten

- i) en vejet gennemsnitlig dumpingmargen fastsat på grundlag af en metode, der omfattede nulstilling af negative dumpingmargener for visse modeller eller typer af varer (se navnlig punkt 46 til 66 i appelorganets rapport), eller
- ii) salgs-, general- og administrationsomkostninger samt fortjeneste, der er fastlagt i henhold til artikel 2, stk. 6, litra a), i

Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«) eller artikel 2, stk. 6, litra a), i Kommissionens beslutning nr. 2277/96/EKSF ⁽⁴⁾ og hvor det salg, der ikke faldt sted i normal handel, ikke indgik i beregningen, eller hvor der kun indgik oplysninger vedrørende én eksportør i beregningen (se særlig punkt 67 til 85 i appelorganets rapport).

Den relevante fællesskabsinstitution kan ophæve, ændre eller opretholde de foranstaltninger, der er genstand for fornyet undersøgelse, alt efter resultaterne af denne undersøgelse. Hvis foranstaltninger ophæves for individuelle eksportører, men ikke for et land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren og kan automatisk igen blive undersøgt i enhver efterfølgende fornyet undersøgelse, der gennemføres for det pågældende land.

2. Procedure

Alle eksporterende producenter kan indgive en skriftlig anmodning om en fornyet undersøgelse. For at lette indgivningen af en sådan anmodning kan interesserede parter rekvirere en ansøgningsformular fra følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat B og C
TERV — 0/13
B-1049 Bruxelles/Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

Alle anmodninger skal

- i) vise, at den pågældende antidumpingforanstaltning er baseret på en eller begge de metoder for beregning af dumpingens størrelse, der er anført under punkt 1, nr. i) og ii), og
- ii) indeholde oplysninger, der er relevante for fastsættelsen af dumping, herunder oplysninger om den normale værdi, eksportpriser og sammenligning, jf. artikel 2 i grundforordningen, og sådanne oplysninger skal normalt vedrøre de seneste seks måneder forud for offentliggørelsen af denne meddelelse.

⁽¹⁾ EFT L 201 af 26.7.2001, s. 10.

⁽²⁾ WTO, Appelorganets rapport, AB-2000-13, WT/DS141/AB/R, 1. marts 2001. WTO, Panelrapport, WT/DS141/R, 30. oktober 2000. Rapporterne kan downloades fra WTO's website (http://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/distab_e.htm).

⁽³⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽⁴⁾ EFT L 308 af 29.11.1996, s. 11. Beslutningen er senest ændret ved beslutning nr. 435/2001/EKSF (EFT L 63 af 3.3.2001, s. 14).

Alle anmodninger om yderligere oplysninger og anmodninger om sådanne fornyede undersøgelser skal også sendes til ovennævnte adresse.

Kommissionen vil behandle anmodningerne om fornyede undersøgelser på grundlag af WTO-bemyndigelsesforordningen inden for en rimelig frist og vil offentliggøre en meddelelse om indledning af sådanne fornyede undersøgelser for de eksportende producenter, der har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning.

I overensstemmelse med artikel 3 i WTO-bemyndigelsesforordningen vil foranstaltninger, der vedtages i henhold til nævnte forordning, ikke have tilbagevirkende kraft.

Retten til at indgive anmodning om en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen berøres ikke.

Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse kornorienterede elektriske plader og bånd (fladvalsedede produkter) af bredde 500 mm og derunder med oprindelse i Polen og Rusland

(2002/C 111/05)

Kommissionen har modtaget en klage i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 ⁽²⁾ (»grundforordningen«), hvori det hævdes, at visse kornorienterede elektriske plader og bånd med oprindelse i Polen og Rusland (»de pågældende lande«) importeres til dumpingpriser, hvorved den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet forvoldes væsentlig skade.

1. Klage

Klagen blev indgivet den 26. marts 2002 af Eurofer (European Confederation of Iron and Steel Industries) (i det følgende benævnt »klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for 100 % af produktionen i Fællesskabet af visse kornorienterede elektriske plader og bånd.

2. Vare

Den vare, der påstås indført til dumpingpriser, er kornorienterede plader og bånd af silicium-elektrisk stål af bredde 500 mm og derunder med oprindelse i Polen og Rusland (»den pågældende vare«), der i øjeblikket tariferes under KN-kode 7226 11 90. Denne KN-kode anføres blot til orientering.

3. Påstand om dumping

For så vidt angår Polen er påstanden om dumping baseret på en sammenligning af den normale værdi fastsat på grundlag af hjemmemarkedspriserne med eksportpriserne for den pågældende vare ved salg til Fællesskabet.

I henhold til bestemmelserne i artikel 2, stk. 7, i grundforordningen fastsatte klageren den normale værdi for Rusland på

grundlag af prisen i et land med markedsøkonomi (jf. punkt 5.1 c) i denne meddelelse). Påstanden om dumping er baseret på en sammenligning af den normale værdi som fastsat ovenfor med eksportpriserne for den pågældende vare ved salg til Fællesskabet.

På dette grundlag er de beregnede dumpingmargener betydelige.

4. Påstand om skade

Klageren har fremlagt beviser for, at importen af den pågældende vare fra Polen og Rusland er steget, både udtrykt i absolutte tal og som markedsandel.

Det påstås, at den importerede vares mængde og priser bl.a. har haft en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens markedsandel, salgsmængde og priser, hvilket har haft betydelige negative følger for EF-erhvervsgrenens samlede resultater, finansielle situation og beskæftigelse.

5. Procedure

Kommissionen har efter høring af Det Rådgivende Udvalg fastslået, at klagen er indgivet på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, og at der foreligger tilstrækkelige beviser til at begrunde indledningen af en procedure, og den iværksætter derfor en undersøgelse i henhold til artikel 5 i grundforordningen.

5.1. Procedure for fastsættelse af dumping og skade

Ved undersøgelsen vil det blive fastslået, om den pågældende vare med oprindelse i Polen og Rusland indføres til dumpingpriser, og om dette har forvoldt skade.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2.

a) *Spørgeskema*

For at indhente de oplysninger, som den anser for nødvendige til sin undersøgelse, vil Kommissionen sende spørgeskemaer til EF-erhvervsgrenen og alle producentsammenslutninger i Fællesskabet, til eksportørerne og producenterne i Polen og Rusland, til alle sammenslutninger af eksportører og producenter, til importørerne, til alle sammenslutninger af importører, der er nævnt i klagen, samt til myndighederne i de pågældende eksportlande.

Under alle omstændigheder bør alle parter så hurtigt som muligt og inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.a)i), kontakte Kommissionen pr. fax for at finde ud af, om de er anført i klagen, og i påkommende tilfælde anmode om et spørgeskema, da fristen i denne meddelelses punkt 6.a)ii) gælder for alle interesserede parter.

b) *Indsamling af oplysninger og afholdelse af høringer*

Alle interesserede parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt, afgive andre oplysninger end besvarelser af spørgeskemaerne og fremlægge dokumentation herfor. Disse oplysninger og dokumentationen herfor skal være Kommissionen i hænde inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.a)ii).

Kommissionen kan desuden høre interesserede parter, hvis de fremsætter anmodning herom og påviser, at der er særlige årsager til, at de bør høres. En sådan anmodning skal fremsættes inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.a)iii).

c) *Valg af land med markedsøkonomi*

I overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen påtænkes det at vælge Brasilien som et egnet land med markedsøkonomi med henblik på at fastsætte den normale værdi for Rusland. Interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger til dette valg inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.b).

d) *Markedsøkonomisk status*

For de eksportører og producenter i Rusland, som hævder og fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at de arbejder på markedsøkonomiske vilkår, dvs. at de opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen, vil den normale værdi blive fastsat i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen. Eksportører og producenter, der har til hensigt at fremsætte behørigt dokumenterede krav, må gøre dette inden for den særlige frist, der er fastsat i punkt 6.c) i denne meddelelse. Kommissionen vil sende formularer herom til alle eksportører og producenter i Rusland, til alle eksportør- og producentsammenslutninger, der er nævnt i klagen, og til de russiske myndigheder.

5.2. *Procedure for vurderingen af Fællesskabets interesser*

Hvis påstanden om, at der forekommer dumping og forvoldes væsentlig skade som følge heraf, bekræftes, vil der i overens-

stemmelse med artikel 21 i grundforordningen blive truffet afgørelse om, hvorvidt det vil være i Fællesskabets interesser at indføre antidumpingforanstaltninger. EF-erhvervsgrenen, importørerne, deres repræsentative sammenslutninger, repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer kan derfor give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen inden for den generelle frist, der er fastsat i punkt 6.a)ii) i denne meddelelse, hvis de dokumenterer, at der er en objektiv forbindelse mellem deres aktiviteter og den pågældende vare. Parter, der har handlet som anført i foregående sætning, kan anmode om at blive hørt inden for den frist, der er fastsat i punkt 6.a)iii) i denne meddelelse, og skal angive de særlige grunde til, at de bør høres. Det skal bemærkes, at der kun tages hensyn til oplysninger indgivet i henhold til artikel 21, hvis oplysningerne er behørigt dokumenterede ved indgivelsen heraf.

6. **Frister**a) *Generelle frister*i) For anmodning om spørgeskemaer eller formularer til fremsættelse af krav

Alle interesserede parter bør anmode om et spørgeskema så hurtigt som muligt og senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

ii) For at give sig til kende og indsende besvarelser af spørgeskemaer og andre oplysninger

Medmindre andet er angivet, skal alle interesserede parter give sig til kende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter og indgive besvarelser af spørgeskemaer eller alle andre oplysninger inden for en frist på 40 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i undersøgelsen. Der gøres opmærksom på, at de fleste procedurermæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for ovennævnte periode.

iii) Høringer

Interesserede parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

b) *Særlig frist for valg af land med markedsøkonomi*

Parter i undersøgelsen kan fremsætte bemærkninger til valget af Brasilien, der som omhandlet i denne meddelelses punkt 5.1.c) påtænkes anvendt som land med markedsøkonomi med henblik på at fastsætte den normale værdi for Rusland. Disse bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

c) Særlig frist for indgivelse af krav om markedsøkonomisk status

Behørigt underbyggede krav om markedsøkonomisk status, jf. denne meddelelses punkt 5.1.d), skal være Kommissionen i hænde senest 21 dage fra offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

7. Skriftlige bemærkninger, besvarelser af spørgeskemaer og korrespondance

Alle bemærkninger og anmodninger fra interesserede parter indgives skriftligt (ikke i elektronisk form, medmindre andet er angivet) med angivelse af den interesserede parts navn, adresse, e-post-adresse samt telefon-, fax- og/eller telexnummer.

Kommissionens adresse:

Europa-Kommissionen
Kontor: TERV — 0/13
B-1049 Bruxelles/Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

8. Manglende samarbejde

I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen træffes foreløbig eller endelig afgørelse, positiv eller negativ, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Hvis det konstateres, at en interesseret part har afgivet forkerte eller misvisende oplysninger, vil der blive set bort fra disse oplysninger, og de foreliggende faktiske oplysninger kan benyttes.

9. Tidsplan for undersøgelsen

Undersøgelsen vil i henhold til artikel 6, stk. 9, i grundforordningen blive afsluttet senest 15 måneder efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. I henhold til artikel 7, stk. 1, i grundforordningen kan midlertidige foranstaltninger senest indføres ni måneder efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Meddelelse i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3975/87 af 14. december 1987 ⁽¹⁾ i sag COMP/38.284/D2 (Air France/Alitalia)

(2002/C 111/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Begæringen fra Société Air France (Air France) og Alitalia Linee Aeree Italiane S.p.A. (Alitalia)

Ved brev af 12. november 2001 anmeldte Air France og Alitalia en række samarbejdsaftaler til Kommissionen med begæring om negativttest efter artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3975/87, subsidiært fritagelse efter samme forordnings artikel 5.

2. Aftalerne

Samarbejdsaftalen og gennemførelsesaftalerne hertil udgør et centralt element i Alitalias optagelse i Skyteam Alliance.

Via dette samarbejde, der skal iværksættes gradvis, sigter parterne mod at etablere en vidtrækkende og langsigtet strategisk bilateral alliance, hvis hovedformål er:

— at opbygge et europæisk »multi-hub«-system, dvs. et trafiksystem med flere knudepunkter baseret på parternes hovedlufthavne i Charles de Gaulle-lufthavnen i Paris, Fiumicino-lufthavnen i Rom og Malpensa-lufthavnen i Milano, for

derigennem at få koblet deres verdensomspændende net sammen

— at koordinere parternes passagertrafik, bl.a. med omfattende brug af codesharing, koordinering af parternes rutenet i passagertrafikken, salg, indtægtsstyring, gensidig anerkendelse af deres respektive bonusprogrammer, koordinering af markedsføring og fælles ventesale i lufthavne

— at samarbejde på andre områder, bl.a. i fragttrafikken, inden for passagerhandling, vedligeholdelse, indkøb, catering, informationsteknologi, udvikling af flyflåde og flyindkøb, uddannelse af flypersonale og regnskabsføring.

Da formålet med alliancen mellem Air France og Alitalia er at etablere et multi-hub system for at få koblet deres verdensomspændende net sammen, vil samarbejdet være tættere i trafikken Frankrig/Italien, som omfatter alle ruter mellem Frankrig og Italien, der belyves af Air France og/eller Alitalia, men ikke indenrigs- eller udenrigsflyvninger i tilslutning hertil. Aftalens § 2, stk. 1, beskriver det »grundlæggende« samarbejde, parterne vil indgå i, hvad angår flytransport af passagerer. Det tættere samarbejde i trafikken mellem Frankrig og Italien er beskrevet i § 2, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31.12. 1987, s. 1.

2.1. Generelt samarbejde inden for passagertrafikken

Codesharing, koordinering af rutenet og rutesamarbejde

Air France og Alitalia vil gøre omfattende brug af codesharing ved ruteflyvninger overalt i verden.

Parterne vil bestræbe sig på at koordinere deres flyplaner på en sådan måde, at ventetiden for passagerer, der skal videre med et andet fly, begrænses mest muligt.

Samarbejde om priser og salg

Priserne skal så vidt muligt koordineres, og parterne vil fastlægge nøglemarkeder, for hvilke der skal udvikles en fælles prispolitik.

Parterne vil fortsat have hver deres salgspersonale på deres respektive markeder, men deres salgspolitik skal koordineres. De vil sammen udvikle nye salgs- og kundeserviceværktøjer, bl.a. websites, elektronisk billetudstedelse og lufthavnskiosker.

Gensidig anerkendelse af de respektive bonusprogrammer

Parterne har indgået to aftaler om gensidig anerkendelse af deres respektive bonusprogrammer. De to enslydende aftaler giver medlemmer af den ene parts bonusprogram ret til at optjene og bruge point på flyvninger med den anden part.

2.2. Samarbejde på ruterne mellem Frankrig og Italien inden for passagertrafikken

På ruterne mellem Frankrig og Italien vil parterne ud over det ovenfor beskrevne generelle samarbejde også aftale afgang og dele kapacitet og indtjening.

Kapacitetsdeling og aftaler om afgang

Parterne vil dele passagerkapaciteten på disse ruter. De nærmere enkeltheder i forbindelse med deres indbyrdes kapacitetsjusteringer i de kommende fire år vil blive fastlagt i en forretningsplan, både med hensyn til antal flyafgange og størrelsen af de fly, hvert selskab indsætter på hver flyvning.

Indtægtsdeling

Air France og Alitalia agter at dele indtægterne på disse ruter. De har aftalt en konvergensplan, der efter tre års forløb skal føre til, at indtægterne deles mellem dem i forholdet 50/50.

2.3. Samarbejde i fragtrafikken

Parterne vil også samarbejde inden for fragtrafikken i hele verden. De har aftalt en kortsigtet arbejdsplan gående ud på koordinering af afgang og kapacitet og udvikling af hub-forbindelser med det formål at forbedre parternes lastfak-

torer, fælles prissætning og salg og undersøgelse af mulighederne for at oprette fælles kontaktsteder for kunderne.

2.4. Samarbejde om groundhandling

Parterne vil udnytte alle synergifordele inden for deres groundhandling. De vil bestræbe sig på at udføre groundhandling for hinanden, hvor det kan betale sig, rationalisere deres respektive strukturer, samle deres faciliteter i lufthavnene og koordinere deres groundhandling for at opnå skalafordele.

3. **Parternes argumenter til støtte for deres begæring**

3.1. Forbedring af flytrafikken og fremme af den økonomiske udvikling

Parterne gør gældende, at deres net supplerer hinanden:

— Air France har base i Charles de Gaulle-lufthavnen i Paris. Alitalia har hovedkvarter i Rom, med Fiumicino som hovedlufthavn, og har også betydelige aktiviteter i Milano med base i Malpensa. Disse hovedlufthavne og deres bagland er komplementære, hvilket vil sætte parterne i stand til at udnytte deres ressourcer bedre og sikre »naturlige trafikstrømme via naturlige hovedlufthavne«, både i og uden for Europa. F.eks. vil passagerer, der rejser fra Skandinavien til Grækenland, blive i stand til at vælge den flyafgang, der passer dem bedst via enhver af de tre hovedlufthavne.

— Desuden har Air France et bedre udbygget rutenet mellem Europa og Nordamerika, Fjernøsten og Afrika syd for Sahara. Bortset fra at Alitalia har et stort antal destinationer i Sydeuropa, består selskabets rutenet især af ruter mellem Europa og Nordafrika, Mellemøsten og Latinamerika.

Parterne fremfører også, at et multi-hub system frembyder fordele fremfor et single-hub system. Et single-hub system begrænser de fordele, der kan opnås i relation til optimering af trafiktætheden og/eller antallet af destinationer — eftersom infrastrukturen og driftskapaciteten ligger fast, er alle flyselskaber nødt til at træffe et valg mellem indførelse af nye destinationer eller flere afgang på eksisterende destinationer. Alliancen mellem Air France og Alitalia vil resultere i en sammenlægning af rutenet baseret på forskellige hovedlufthavne og skulle derved føre til en mere rationel kapacitetsudnyttelse. Der kan opnås besparelser, når en højere trafiktæthed retfærdiggør brugen af større fly og belægningsfaktoren øges, hvorved flyselskabernes omkostninger pr. passager reduceres.

Et af alliancens mål er at få mindsket omkostningerne for at bevare konkurrencedygtigheden. Parterne forventer, at alliancen vil give betydelige synergieffekter og omkostningsbesparelser inden for stationsaktiviteter (herunder groundservice, passager-service og ventesale) og salg.

På de allerede eksisterende ruter forventer parterne at kunne øge antallet af afgang og/eller størrelsen af flyene. På mellem-lang sigt regner de med at kunne åbne nye ruter. Antallet af tilslutningsmuligheder og direkte forbindelser mellem to destinationer vil også blive øget. Med en effektiv brug af hyppige tilslutningsflyvninger mellem hovedlufthavnene og i samarbejde med deres regionale partnere forventer parterne at kunne opbygge en kritisk masse i deres hovedlufthavne.

Ifølge parterne vil alliancen selv på kortere ruter som ruterne mellem Frankrig og Italien primært resultere i øget effektivitet, fordi de vil være fælles om at anvende den bedste og mest rationelle praksis og eliminere overlapninger.

3.2. Forbrugerne får del i fordelene ved samarbejdsaftalen

Ifølge parterne vil alliancen gavne flypassagerer og fragtkunder på mindst fire områder:

- *Flere destinationer og tilslutningsmuligheder.* Air France vil tilføje Alitalias rutenet 110 nye destinationer, ikke blot i Frankrig, men også i Det Forenede Kongerige, Caribien, Fjernøsten og Afrika. Alitalia vil tilføje Air Frances rutenet 21 nye destinationer. Ud over mange italienske byer er der tale om nye destinationer i Afrika, Mellemøsten og det sydøstlige Europa.
- *Lavere priser.* Eftersom alliancen vil resultere i omkostningsbesparelser i kraft af parternes mere effektive drift, vil passagererne komme til at nyde godt af lavere priser på alliancens flyvninger.
- *Fordele i relation til bonusprogrammer.* Alitalias og Air Frances bonusmedlemmer får adgang til begge selskabers programmer og dermed bedre muligheder for at opnå rabatter og gratisbilletter.
- *Mere brugervenlige og sømløse flyvninger.* Alliancen vil sætte parterne i stand til at optimere deres flyplaner, navnlig på ruterne mellem Frankrig og Italien, således at der opnås en bedre fordeling af afgang. Det vil give kunderne større valgmuligheder og gøre det lettere for dem at planlægge rejser. Kunderne får adgang til et større udvalg af ruter til en given destination (f.eks. ved at flyve via forskellige hovedlufthavne) og større valgmuligheder mellem afgang og flere online-forbindelser. Forenklinger i reservationer, check-in og bagagehåndtering vil desuden afkorte rejsetiden og give kunderne en bedre oplevelse. I kraft af rationaliseringer vil kunderne ikke længere skulle bevæge sig fra den ene terminal til den anden ved mellemlanding. De vil få bedre adgang til ventesale.

3.3. Samarbejdsaftalerne pålægger ikke parterne nogen begrænsninger, der ikke er nødvendige for at nå de med aftalen tilstræbte mål

Parterne gør for det første gældende, at alliancen er nødvendig for dem selv. Air France og Alitalia er udsat for en stadig hårdere konkurrence fra et stort antal europæiske og andre flyselskaber i forbindelse med den igangværende liberalisering af luftfarten. Hverken Air France eller Alitalia ville være i stand til på egen hånd at udvikle sig tilstrækkeligt til at kunne tage konkurrencen op med andre store flyselskaber, hvoraf mange allerede er med i stærke alliancer.

For det andet mener parterne, at deres samarbejde er det eneste middel til at opnå de fordele, alliancen giver. Den voksende efterspørgsel efter mere omfattende rutenet og hurtigere forbindelser kan kun dækkes ved at indføre multi-hub systemer, og det kan ikke gøres uden et vidtrækkende samarbejde mellem flyselskaberne. Kun ved at koordinere deres flyflåder og rutenet vil parterne kunne øge tilslutningsmulighederne og flyve rentabelt på de marginale, tynde ruter. Selv om parterne måske ville kunne nedbringe omkostningerne uden at indgå en samarbejdsaftale, må alliancen i kraft af sammenlægningen af betydelige materielle, menneskelige og finansielle ressourcer antages at give langt større besparelser.

For det tredje er indgående samarbejde på de strategisk vigtige ruter mellem Frankrig og Italien afgørende for alliancens succes. Parterne fremfører, at kunderne vil få størst mulige fordele ved de fælles trafikprogrammer på disse ruter og gennem den optimering af kapacitet, antal afgang og afgangstider, der opnås, uanset hvilken af de to parter der flyver. For at maksimere forbindelsestrafikken er parterne nødt til at øge kapaciteten, tilbyde tilstrækkeligt mange afgang og lægge flyvningerne på de bedste tidspunkter af hensyn til tilslutningsmulighederne i deres respektive hovedlufthavne. Effektiv fælles flyplanlægning og omkostningssænkning kan kun opnås gennem et joint venture, der indebærer deling af overskuddet.

Ifølge parterne er formålet med alliancen ikke at styrke deres position, hvad angår passagertrafikken mellem Frankrig og Italien. Aftalen tager derimod sigte på at forbedre dækningen og effektiviteten i parternes rutenet, således at begge flyselskaber kan beflyve flere destinationer mere effektivt. Frankrig/Italien-ruternes betydning for alliancen ligger ikke i den direkte trafik mellem to punkter, men i den feedertrafik, der udgår fra hvert flyselskabs hovedlufthavn til en række destinationer, navnlig på lange ruter. Ifølge parterne er ruteoverlappningerne mellem Frankrig og Italien tilfældige og uundgåelige bivirkninger ved denne type aftale, og deres konkurrencemæssige betydning er minimal, når man ser dem i lyset af transaktionen som helhed.

3.4. Samarbejdsaftalen giver ikke parterne mulighed for at udelukke konkurrencen på en væsentlig del af noget marked

Parterne mener ikke, at allianceaftalerne udelukker konkurrencen, hverken på ruterne mellem Frankrig og Italien eller i deres samlede verdensomspændende rutenet. Tværtimod vil alliancen skabe øget konkurrence i Europa ved at sætte parterne i stand til at konkurrere effektivt med stærkere alliancer.

Specielt med hensyn til ruterne mellem Frankrig og Italien fremfører parterne, at af de tæt ved 70 ruter mellem Frankrig og Italien, som beflyves af mindst et flyselskab (hvoraf mere end halvdelen beflyves af mindst et ruteselskab), er der kun seks, som begge parter flyver på ⁽¹⁾. På langt størsteparten af ruterne mellem Frankrig og Italien kan alliancen ikke føre til nogen udelukkelse af konkurrencen. På langt størsteparten af disse ruter gælder, at parterne enten ikke konkurrerer med hinanden eller konkurrerer med andre flyselskaber. Desuden finder parterne, at der er et stort potentiale for nye selskabers indtrængning på de overlappende ruter såvel som på andre ruter mellem Frankrig og Italien. Disse aktuelle og potentielle

konkurrenter vil sikre en fortsat konkurrence på ruterne mellem Frankrig og Italien.

4. Konklusion

Kommissionen har umiddelbart fastslået, at de omhandlede aftaler falder ind under traktatens artikel 81, stk. 1, men har ikke taget stilling til, om artikel 81, stk. 3, kan bringes i anvendelse. I overensstemmelse med artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 3975/87 opfordrer Kommissionen hermed alle interesserede til senest 30 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger angående samarbejdsaftalen mellem Air France og Alitalia til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Kontor COMP/D/2
Kontor J-70, 2/234
B-1049 Bruxelles/Brussel
Fax (32-2) 296 98 12
E-post: Eduardo.Martinez-Rivero@cec.eu.int eller
Michel.Lamalle@cec.eu.int.

⁽¹⁾ Der er tale om ruterne Paris-Rom, Paris-Milano, Paris-Venedig, Paris-Bologna, Paris-Napoli og Milano-Lyon.